

drage dem de betydelige og vidtløftige Bando-
 lob og Malob, som berøre et meget udstrakt
 Distrikt. Hvor disse Synsmænd, beregnede
 paa et mere indskrænket District, ikke kunde
 ventes med fuld Nytte at foretage disse For-
 retninger, der vilde og burde jo Landvæsens-
 commissionen ikke benytte dem; men i mange
 Tilfælde, hvor Forholdene ere anderledes, og
 navnlig hvor Forholdene ere saaledes, at de
 større Bando lob blot berøre undertiden kun eet,
 undertiden to og i det Høieste tre Sogne, der
 vilde dog vistnok Synsmændene kunne udføre
 Forretningerne, og i saa Tilfælde bortfalde da
 den Undskyldning, som de vedkommende Auto-
 riteter nu virkelig kunne have for Udhalingen
 af den fornødne Ordning, nemlig at det til
 Ordningen fornødne Arbejde ikke kunde over-
 kommes. Den Undskyldning vilde jo paa denne
 Maade bortfalde. Der kommer dertil som en
 yderligere Grund imod at være saa særdeles
 betænkelig ved at overdrage Synsmændene den
 omhandlede Forretning, at det allerede i An-
 ordningen af 1846 er foreskrevet, at Sognefor-
 standerskaberne eller deres Formænd skulle vej-
 lede Synsmændene ved den Forretning, som
 nu allerede er pålagt dem, og en lignende
 Bestemmelse kunde jo ialfald vedtages med
 Hensyn til de Forretninger i Henseende til de
 større Bando lob, som kunne blive overdragne
 Sognets Synsmænd.

Ordføreren: Ja, jeg skal forsøge at
 besvare de Indvendinger, som ere gjorte imod
 den foreliggende Betænkning. Den ærede første
 Landstingsmand for niende Kreds (Dahl) har
 udtalt, at Lovforslaget maaskee skulde have taget
 noget mere Hensyn til Forholdet imellem Gie-
 ren og den Skadelidende. Jeg vil i den An-
 ledning tillade mig at bemærke, at endssjøndt
 jeg anseer Bandoafledningen for en meget vig-
 tig Sag, saa troer jeg dog ikke, at man kan
 henføre den til det Slags Sager, som man
 kan sige, at Almeenvellet fordrer. Der er jo,
 naar der er Tale om Bandoafledninger gennem
 et længere Anlæg, kun Spørgsmaal om Parti-
 cipanterne i Bando lobet eller om de Personer,
 der ellers have Gavn af Bando lobet, og man kan
 dog ikke ret vel sige, at det er en Sag, som
 interesserer det Almene i det Hele, og for at
 der skal kunne blive Spørgsmaal om Expro-

priationstvang, troer jeg, at det bestemt maa
 kunne siges, at Almeenvellet fordrer det, og
 det troer jeg, som sagt, ikke, at man i nær-
 værende Tilfælde kan sige.

Den samme ærede Landstingsmand har der-
 næst bemærket, at han vilde have anset det
 for hensigtsmæssigt, om Udvalget ogsaa havde
 taget Hensyn til Nedlæggelse af Møller, og
 ikke alene havde holdt sig til Forandringer i
 deres Indretning, og har han tillige udtalt,
 hvad jeg tilforn tillod mig at bemærke, at
 Omkostningerne maaskee i det ene Tilfælde ikke
 kunde blive større end i det andet. Idet jeg
 henholder mig til hvad Udvalget i saa Hense-
 ende har udtalt i sin Betænkning, og hvad
 jeg tilforn har tilladt mig at ytre, skal jeg
 dertil tillade mig at bemærke, at det jo ifor-
 veien vil blive undersøgt af Landvæsenscom-
 missionen og Amtsraadet, om den foreslaaede
 Forandring i Møller er fornøden, og, ifald
 Landvæsenscommissionen og Amtsraadet maatte
 komme til det Resultat, at denne Forandring
 bør foretages, saa vil den jo blive udført, og
 jeg troer virkelig, at man dog ialmindelighed
 kan være enig i, at Hensigten med Loven vil
 kunne opnaaes ved en Forandring i Møllerne;
 jeg siger i Almindelighed, thi der kunde vel være
 enkelte Tilfælde, hvori det kunde være nød-
 vendigt — og jeg vil indrømme, at det maaskee
 kan være noget vanskeligt i saa Henseende at
 trække en bestemt Grændse — men jeg troer
 dog, at det i Almindelighed vil være Tilfældet,
 at Diemedet kan opnaaes ved en Forandring
 i Bandoværkernes Indretning. Det Afsnit i
 Forordn. af 29de Juli 1846, som handler om
 Benyttelse af Bando, henviser ogsaa til Ned-
 læggelse af Møller; men den statuerer, at Sligt
 kun kan skee ved en Forening imellem alle Ved-
 kommende, og jeg troer virkelig, at man i
 denne Sag bør fastholde, at man ikke gaaer
 videre, end hvad der maatte findes fornødent. At
 det ikke skulde kunne have Interesse for en Omegns
 Beboere eller for Landet i det Hele, at en Fabrik
 f. Ex. blev vedligeholdt, ligesaavel som en
 Mølle, deri kan jeg ikke give den ærede Lands-
 tingsmand Ret. Jeg vil endog gaae videre
 og sige, at det kan have Interesse for en
 Omegns Beboere, at en Fiskegaard vedlige-
 holdes. Den samme ærede Landstingsmand